

ŽIVI PREPROSTO IN SOLIDARNO

7. 12. 2011 je k nam prišla naša knjižničarka Romana Čemažar z namenom, da nam predstavi Ugando. Obiskala jo je s svojo hčerko in sinom. Predavala nam je zato, ker nam je hotela povedati, da se da živeti preprosto in skromno, a vseeno zadovoljno. Predstavila nam je način življenja v Ugandi, videli smo veliko nasmejanih in zadovoljnih ljudi, čeprav živijo skromno. Otroci so bosí igrali nogomet, nimajo računalnikov, nimajo elektrike ... V Ugandi je ugodna klima in rodovitna pokrajina, zato so ugodni pogoji za pridelavo hrane in ljudje niso tako lačni kot v drugih predelih Afrike. Povedala nam je, da bi ona lahko tako živela, vendar bi potrebovala nekaj časa, da bi se privadila. Zelo všeč ji je bilo, kako se ljudje med seboj družijo, za primerjavo od nas, ki gremo raje na računalnik.

Po zanimivem predavanju smo si postavili nekaj zanimivih vprašanj, na katere smo poskušali poiskati odgovore.

Kaj za nas pomeni živeti bolj preprosto?

- kupuj manj hrane,
- kupuj samo tisto, kar potrebuješ,
- uporablaj manj telefonov in računalnikov,
- uporablaj javni prevoz (kolo) in hodi peš.

Ali Afrika potrebuje našo pomoč? Kakšno?

- Predavanje mi je bilo zelo zanimivo in mislim, da bi jim lahko pomagali, lahko bi jim na primer dali oblačila.
- Predavanje mi je bilo zelo všeč in zelo zanimivo, dalo mi je malo za misliti. Mislim da Afrika potrebuje našo pomoč, predvsem oblačila. Super se mi zdi, da ljudje delajo kot prostovoljci, ker v tem svetu s svojimi dejanji naredijo veliko dobrega.
- Načeloma rabijo naša oblačila in igrače, še bolj pa zdravnike, ki bodo razširili znanje tudi njihovim zdravnikom. Krut primer je ta, da tamkajšnji ljudje umirajo zaradi virusa, ki ga pri nas ozdravimo v dveh dneh.
- Predavanje je bilo pohvale vredno in se mi zdi, da je to resnično poučna stvar. A vse bolj, kot premišlujem o vsem skupaj se mi zdi, da smo pravzaprav mi tisti, ki potrebujemo pomoč. Ljudje v Afriki so svojega življenja vajeni in potrebujejo samo nekatere stvari. Mi "belci" pa smo tisti, ki imamo vsega dovolj in preveč. Ko bom odrasla sem skoraj prepričana, da bom odšla v Afriko kot prostovoljka.
- Zanimivo predavanje, vendar mislim, da bi ljudi v Afriki pustili na miru, saj so čisto srečni s svojim življenjem.
- Videli smo, da so ljudje tam zelo preprosti in bi se lahko zgledovali po njih. Čeprav nimajo vseh dobrin, ki bi jih življenjsko potrebovali (voda, hrana, medicina), so veseli, srečni in zadovoljni vsaj s tistim, kar sploh imajo.
- Predavanje mi je dalo misliti o našem izobilju in o njihovi revščini. Mi nismo zadovoljni glede našega luksuza, oni pa zadovoljno živijo v revščini.

Pripravili dijaki 1. č in 1. d Gimnazije ESIC Kranj.

Slika 1: Slovenec in Ugandčani med igro nogometa na domačem nogometnem igrišču pred cerkvijo

Slika 2: Tuš pod drevesom z vodo iz jezera

Slika 3: Vesela šivilja Rosette s šivalnim strojem na nožni pogon

Slika 4: Zunanost srednje šole

Slika 5: Dijak Laban, ponosen na svoje spričevalo

